

Bægtfaalen til Skade for samme. Dette paastaas nemlig med Hensyn til Bescatningen af 2det og 3die Produkt, thi medens de 8 pCt. ogsaa af de Interesserede indrømmes at være et reiskærdigt Afdrag i Afgiften for 1ste Produkt, produceres der jo ogsaa Roesukker af 2det, 3die og undertiden 4de Produkt, og endsskjønt Raffineringsværdien af disse Produkter er meget forskjellig og selvsølgelig Markedsværdien dermed stærkt faldende, saa fordres der af dem alle samme Afgift som om det var 1ste Produkt. Fabrikkerne have derfor kun Valget mellem en formentlig for høi Bescatning eller en kostbar Omsmeltning, for derigjennem at omdanne de lavere Produkter til 1ste Produkt. At denne Omsmeltning ikke kan udføres uden Svind, og at den koster Kul, Arbejdsløn og Tid er jo selvsølgelig. Det er meget betydelige Kvantiteter, der her er Tale om, thi disse lavere Produkter udgjøre omtrent 25 pCt. af hele Produktionen".

Naar vi nu, efter hvad vi nærmere have udviklet, skulle paapege den Måde, hvorpaa Staten efter vor Formening bør søge at værne om den indenlandste Sukkerøekultur og Sukkerfabrikation, maa vi først bemærke, at saaledes som Forholdene for Diebliffet stille sig, kunne vi ikke anbefale nogen gennemgribende Foranstaltning, som kunde komme i Kollision med andre Interesser eller staa i direkte Modsetning til de Principper, som ellers ligge til Grund for vor Toldbescatning. Vi skulle derfor ikke her komme ind paa saadanne Spørgsmaal, som fremtaldes ved Dussler om Toldfrihed for Maskiner og Materialier til fremtidige Nybygninger paa Sukkerindustriens Omraade eller Dusslet om ved Export af indenlandst Roesukker at erholde den erlagte Afgift godtgjort med 5 pCt. Tillæg som en Erstatning for den ovenfor omtalte Told af Hjælpematerialier ved Sukkerfabrikationen, der let vilde kunne volde Banfeligheder ved Spørgsmaalet om Afslutning af Handelsktraktater, selv om det iøvrigt kunde bifaldes og ikke netop vilde kunne virke stimulerende paa en Fabrikation med Export for Die, som vi ikke kunne anbefale, og hvis Resultater for Statskassen altid ere uoversuelige.

Alle Kommissionens Medlemmer ere enige i, at Overgangen til en Bescatning af Roerne for Tiden ikke er tilraadelig, selv om iøvrigt vore Meninger om denne Bescatningsmaades Hensigtsmæssighed indbyrdes ere forskjellige, men navnlig maa man vistnok i Diebliffet særlig frygte den Spore til at arbejde for Export, som altid vil ligge i en Bescatning af Naastoffet og hermed følgende Godtgjørelse af Afgiften ved Udførsel, som maa sættes høiere end den burde være for at give Erstatning for den erlagte Afgift, da man aldrig er tilstrækkelig inde i alle Fabrikationsforholdene, og disse ogsaa stadig veyle.

Da Sukkerøedyrkingen jo som alt fremhævet særlig er af saa stor Betydning for Agerbruget, kunde man maaste synes, at en direkte Understøttelse til Sukkerøedyrkerne f. Ex. ved en Præmie paa Roerne eller paa den til Roedyrking anvendte Jord kunde være en heldig Måde at ordne Sagen paa, vi kunne dog alene af Hensyn til Kontrollen og Dyrkingen af andre Handelsplanter ikke anbefale denne Fremgangsmaade, ligesom vi heller ikke vide, at noget andet Land har grebet Sagen an paa den Vis. Vi skulle heller ikke have berørt dette Spørgsmaal, hvis det ikke i sin Tid var blevet fremhævet, at en Nedsættelse af Roesukkerafgiften kun vilde blive af meget tvivlsomt Værd for Roedyrkerne. Hertil maa vi dog svare, at efter vor Formening ere Roedyrkerne og Fabrikkerne saaledes knyttede til hinanden, at hvad enten man hjælper hine eller disse, bliver Resultatet det samme. At Fritagelse for Statskatten af den til Sukkerøedyrking anvendte Jord er fundet aldeles betydningsløs bemærkes i Forbindelse hermed.

Det eneste Middel, som vi herester kunne anbefale, er da en Afgiftsforandring indenfor den nu gjældende Lovgivning. Man har nu fra en Side i Kommissionen foreslaaet at neutralisere den i Tydsland ydede Exportpræmie paa Roesukker ved en tilsvarende Forhøielse af Tolden paa farvede, raffinerede Sukkere som skotske Fariner og lignende Produkter, idet der er fremhævet, at den største Fare for vor indenlandste Sukkerindustri maa søges i den tidligere omtalte Naasukkerudførselspræmie af c. 1, 5 Pf. pr. $\mathcal{W}$, der sætter de engelske Raffinaderier i Stand til at udøve en ødelæggende Konkurrence paa det danske Marked ved deres billige skotske Fariner, der nu indføres til et samlet Beløb af over 20 Millioner Pund. Kommissionen har dog troet ikke at burde indlade sig særlig paa Drøftelsen af dette Forslag, dels som Kommissionen egentlig uvedkommende, dels af den almindelige Grund, at det overfor vor i det hele og navnlig nu i Forhold til Sukkerets Værdi høie Told ikke vilde kunne forsvares at forhøie Tolden med bestemt Hensyn til et Produkt, som ved sin Villighed og sit tillalende Ydre har vundet et saa stort Publikum.

Vi ere da som Resultat af vore Forhandlinger enedes om at fremsætte nedenstaende Forslag med Hensyn til Bescatningen af indenlandst Roesukker: